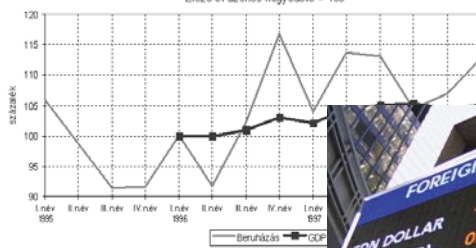

A Bessenyei György Gimnázium és Kollégium kéthavi lapja 1. évfolyam 2. szám

Irány a külföldi gazdasági szféra

ÁP és a beruházások volumenindexei
Előző év azonos negyedére = 100

5. oldal

Karácsony, ahogy eddig még nem láthattuk 2. oldal

FOREIGN EXCHANGE		BID	ASK
USD DOLLAR	1.1500	1.1500	1.1504
EUR (in USD)	0.8692	0.8692	0.8695
CAD	1.7357	1.7357	1.7360
GBP	1.1881	1.1881	1.1883
JPY	117.92	117.92	117.95
CHF	552.10	552.10	553.00
HKD	10.06	10.06	10.09

Rudy Sulgan, Corbis

Interjú az angol lektorunkkal: Mike-kal 10-11. oldal

Tarkabarka Tunézia 7. oldal

Karácsony, ahogy eddig még nem láthattuk

A karácsonyt a világon minden nemzet és a legtöbb vallás is ünnepli persze más-másféleképpen. Talán az egyetlen olyan alkalom, mely képes akár a Föld összes emberét összefogni, hisz mindenki ismeri, ünnepli. Nagyságát jelzi még, hogy ez a keresztények második legnagyobb ünnepe a húsvét után.

Mint minden ünnepnek, a karácsonynak is megvannak a jelképei, szertartásai. Holott a világ legtöbb részén soha nem esik hó decemberben - a földrajzi viszonyok miatt - mégis elengedhetetlen szimbólumává vált a lovas szános, fenyőágas téli táj.

A meghittség, megértés és szeretet ünnepét család körében töltjük nyugalomban, egymás társaságában. (Persze a nyugalomban eltöltött időszak alól általában kivétel 24-e délelőttje, amikor legtöbbünk lázasan készülődik, fát díszít, és természetesen az idő most még inkább ellenünk dolgozik.)

De ki mondta, hogy a karácsony csak otthon létezhet?! Idén is lehetőséget kaptunk iskolánktól arra, hogy már jóval 24-e előtt ráhangolódhassunk Jézus születésének megünneplésére. Első ízben, idén decemberben is el lehetett látogatni a bécsi karácsonyi vásárba. Ez évben Szendrei Viktória tanárnő szervezésében belesöpphengettünk egy igazi, puncsillatú, gyönyörűen kivilágított

forgatagba, mely színvonalából adódóan méltán világhírű. Különböző édességek tömkelege, lángos- és kolbász-különlegességek, kézzel készített füstölő bábuk és díszek garmadája fogadott bennünket, ahogy betettük a lábunkat a városháza előtti térre (Rathausplatz). Természetesen a vásárlás korántsem volt minden. Legelső útunk a Schönbrunni kastélyhoz vezetett, ahol egy „audio guide”

nevezetű „kütyü” segítségével magyarul meghallgathattuk az épület és a benne élők történetét. Így, ahogy szobáról szobára sétáltunk,

tényleg az érzésünk támadhatott, hogy a termék maguk meséli el történetüket.

Majd buszos városnézésünk alkalmával - ablaküvegen keresztül ugyan - megcsodálhattuk Bécs elegáns épületeit, híres kávézóit. Szűkösen ugyan, de egynapos kirándulásunkba még beszorítottuk a Stephans dóm megtekintését is, mely lenyűgöző látványt nyújtott cseppkőszerű homlokzatával.

Még a karácsonyi szünet előtt idén is megrendezték iskolánkban az évek óta nagyon népszerű Christmas-partyt. Most is mint mindig, több osztály is megcsillogtatta ének- vagy színjátszási tudását, természetesen idegen nyelven. Egyértelműen kijelenthető, hogy X-mas party nélkül

most már nem múlhat el a karácsony. Előjáróban ennyit erről, hisz mostani számunkban bővebb beszámolót olvashatunk eme eseményről a 9. oldalán.

Ha már úgy gondoltuk, hogy ünnepi összegzésünk a végéhez ér, nagyot tévedtünk. Hiszen ebben az évben több ízben is módosult, ill. bővült a Besi karácsonyra felkészítő „programja”. Ez évben először hirdette meg a DÖK a fenyőfadíszítő szépségversenyt. A koncepció szerint, ne csak az iskolánk falain belül vegyük fel az esemény ritmusát, hanem az udvaron járva- kelve,

gyönyörködünk mások vagy éppen saját osztályunk által feldíszített fában. Sőt, a Diákönkormányzat tagjai frissen főzött, forró teával várták a résztvevőket!

A versenyt a 10.b osztály nyerte, ezáltal elvihették a vándorérmét, mely stílszerűen egy tűzzománcozott fenyőfa.

És ha már a díszítésnél járunk, feltétlenül meg kell említenünk a DÖK áldozatos munkájának eredményeképpen megszületett díszeket, dekorációkat, melyeket a folyosókon és a lengőajtókon helyeztünk el.

Emellett Sári József nagylelkű

felajánlásának köszönhetően idén is lett egy szép nagy fenyőfánk a díszteremben,

ám ebben az évben először egy másik hatalmas fenyőfa kerülhetett az aulába is, melyszintén a DÖK által megvásárolt/ készített díszek öltözékében pompázott.

S a j n o s

néhány ember nem tartotta tiszteletben mások fáradtságos munkáját, esetleg a dekoráció megtépázásával próbálta nemtetszését kifejezni, mindenesetre tény, hogy a karácsonyi hangulatért nagy részben felelős díszek alig egy hétig voltak sértetlenek.

Ennek ellenére, aki hagyta magát, azt a programok és a látvány magával ragadta, és már lelki- leg ráhangolódva várhatta a Jézuskát.

Kovács Eszter Anna

11.e

Karácsonyi ünneplés tanárainkkal

Amikor megkerestek december elején, hogy írjak a nyugdíjas karácsonyra ünnepi köszöntőt, megtisztelve éreztem magam, nagy kihívásnak tartottam. Más ez, mint amikor egy esszéíró versenyre kell egy írományt készítenem. Sokkal fontosabb számomra. Egyrészt, mert az én iskolám, az én tanárain, diáktársaim hallgatják meg, akik függetlenül attól, hogy tudják-e az arcomat névhez kötni vagy nem, mégis figyelnek a mondandómra.

A karácsonyról mindenki tud beszélni, de egy ünnepi beszéd megírása mégsem könnyű feladat. Mivel ez az esemény, amelyre mindenki izgatottan készül, amelynek fontosságát mindig hangsúlyozzuk, nehéz róla a sokat hallott közhelyek nélkül beszélni. Adni szerettem volna a mondataimmal, megértetni, hogy nekem mit jelent, és hogy képezem el az ősi, puritán karácsonyt.

Ahogy lassan szállingóztak a vendégek a műsorra, és újra láttam az én volt tanárainkat is, felidéződtek bennem korábbi bessenyei éveim: az első napok, amikor még félve néztem a tanárookra, aztán az első évzáró, amikor már barátságos mosollyal, megkönnyebbülten kívántunk kellemes vakációt egymásnak. Ahogy telt az idő, úgy lett egyre bizalmasabb a kapcsolásunk tanárainkkal.

Mindig is ezért szerettem annyira ezt az iskolát: mert észrevétlenül rávezet mindenkit - tanárt és diákot egyaránt - arra, hogy egy közösség része legyen, és odafigyelést gyakoroljon a többiek iránt. Elnézve a vendégek arcát, számukra ugyanazt jelenti még mindig a Bessenyei, mint nekünk, diákoknak. Ugyanaz az izgatottság, fiatalos nevetés ült az arcukon, ahogy beléptek az iskolába, mint amit én is ismerek. Még el sem kezdődött a műsor, de érezni lehetett, hogy a teremben ülők szívében már karácsony van.

A 2008-as ünnepi műsor igen változatosra és páratlanul színvonalasra sikerült. Gimnáziumunk több tehetséges zenésze bemutatkozott, de nem maradtak el a prózai és lírai műsorszámok sem (témájukban természetesen mind az ünnephez kapcsolódtak). A valamivel több mint egy órás műsor felidejében egy mesejátékot láthatunk a 13.a

osztály előadásában, akik Andersen A kis gyufaárus lány című történetét vitték színre. Mint minden besis ünnepségnek, ennek is emelte színvonalát egész termet betöltő orgánumával a gimnázium ének-kóra és kamara-kórusa. Oláh Enikő tanárnő vezetésével méltó ünnepi zárattal gazdagították a hangulatot.

Bíró Gábor igazgató úr rövid felszólalása után családias légkörben folytatták és fokozták az ünnepi hangulatot a vendégek. Csak remélni tudom, hogy számukra is olyan maradandó élmény volt 2008. december 18-a, akárcsak nekem, mint utolsó besis karácsonyom.

Balogh Anna 12.e

Matematika, idegen nyelvek: irány a külföldi gazdasági szféra

Avagy egy tavaly végzett besis diák élete gazdasági főiskolán

Tavaly végeztél a besis matek tagozatán. Miért pont ide jelentkezted?

- Elsősorban azért, mert véleményem szerint a matematikával később könnyebb lesz elhelyezkednem. Másodsorban pedig mindig is ez volt a kedvenc tantárgyam, és szerettem volna eddig megszerzett tudásomat magasabb szintre emelni.

A legtöbb 11-12. osztályos diák él azzal a lehetőséggel, hogy előkészítőket vegyen fel, segítve az érettségire való felkészülésüket. Te milyen tantárgyakból érzeted szükségét ennek?

- Francia emelt szintű és magyar középszintű előkészítőket vettem fel. Az első tökéletes alkalmat adott a nyelvgyakorlásra és hatalmas segítséget nyújtott az érettségimen. Az utóbbi pedig korrekpetíciós célokat szolgált. Úgy éreztem, hogy a legjobban tanári segítséggel tudok felkészülni a magyar vizsgáimra.

Konkrét pályával kapcsolatos elképzelések vezéreltek a jelentkezési lapok kitöltésénél, vagy pedig egyszerűen a matematika szeretete irányított?

- Nem igazán körvonalazódott számomra semmi konkrét állás. Mivel a nyelveket is szeretem a matek mellett, csak annyi volt egyértelmű, hogy a gazdasági szférában szeretnék majd dolgozni, erről szeretnék bővebben tanulni.

Ez nyilvánvalóan egy remek párosítás. Gondoltál esetleg arra, hogy később idegen honban dolgozz vagy folytasd a tanulmányaidat?

- Igen, nagyon szeretnék külföldre utazni akár tanulás céljából is. Bár ez elég nagy kihívást jelent, hiszen idegen országokban talpraesettnek kell lennie az embernek, és gazdasági tárgyakat nem a saját anyanyelvünkön tanulni nem

éppen a legegyszerűbb. De ha a külföldön tanulás lehetősége mégsem adódna számomra, az alapképzés után feltétlenül szeretnék egy fél évet vagy egy évet külföldön tölteni.

Milyen országban/országokban töltened el szívesebben hosszabb időt?

- Konkrét országokon nem gondolkozom. Annyi biztos, hogy angol vagy francia nyelvterületen szeretném csiszolni nyelvtudásomat.

Úgy tudom, hogy a Budapesti Gazdasági Főiskola hallgatója vagy. Előbb mi fogalmazódott meg benned, a város vagy az intézmény?

- A város. Azt már nagyon régóta tudtam, hogy Budapesten szeretném folytatni tanulmányaimat. Rengeteg jó hírű egyetem és főiskola van az ország több pontján. De a legnagyobb „választék” itt van.

Említetted, hogy egyértelműen nem tudtál még dönteni azt illetően, hogy milyen munkát szeretnél majd vállalni. Mikor jön el az az idő, amikor meg kell hoznod a végleges döntést, és annak alapján kell alakítanod az órarendedet?

- Ebben a félévben még alapozó tantárgyaink voltak, melyek minden gazdasági képzésben azonosak. A szakosodásnál kell kiválasztani, hogy egy-egy szakon belül melyik irányt választjuk. Tulajdonképpen a szakosodás dönti el, hogy később mivel fogunk foglalkozni. Ennek ideje függ természetesen attól, hogy ki mennyi idő alatt végzi el az alapképzést.

Hogy tetszik a pesti diákélet?

- Nagyon tetszik, könnyen bele lehet szeretni. A legvonzóbb talán benne az eddigi életemben még soha nem tapasztalt önállóság.

A fővárosunkban nyilvánvalóan rengeteg kikapcsolódási lehetőség van. Te hogy lazítasz zh-k és vizsgaidőszak után? (Az alvást leszámítva, persze.)

- A skála nagyon sokszínű. Itt aztán tényleg bármiféle hobbinak hódolhatunk, a kikapcsolódás, lazítás össze módozatát fellelheted. A mozitól kezdve, a

kellemes hangulatú kávézóig, a klub-koncerteken át a különféle sportolási lehetőségeken keresztül itt mindent megtalálsz. Mégiscsak Budapestről van szó.

Esetleg lenne valamiféle tanácsod a mostani besis diákoknak?

- Az, hogy tanuljanak! És tanuljanak! A sok befektetett idő és energia megtérül. A gimiben jóval könnyebb tanulni, jóval szájbarágósabb, ami könnyebbé tesz mindent. Mindenki tudja, hogy nagyon fontosak az év végi jegyek és az érettségi eredmények. Ezekhez mérten mindenki igyekezzen legjobb tudásának megfelelően teljesíteni, mert sokkal könnyebb lesz olyan helyen továbbtanulni, ahová valójában szerettünk volna bejutni. A későbbi átjelentkezések pedig elég nehézkesek, és szinte teljesíthetetlen átlagot kell ahhoz elérni, hogy megmátsuk szakunkat, amelyre felvételt nyertünk.

Mintha csak tanárainak, vagy szüleinket hallottuk volna. 😊

Mostani riportunk alánya Batta Fruzsina, tavalyi 12. é-s diák volt. Vele beszélgett:

Kovács Eszter Anna a 11.e

Magadnak osztod be az idődet, magadról kell gondoskodnod (főzni, mosni, takarítani). Bár a nagy távolság miatt általában 2-3 hetente járok csak haza, általában a főiskolával kapcsolatos ügyeim hétvégékre is idekötnek. Ez még inkább szükségessé teszi, hogy az ember talpraesett legyen, talán jobban is, mint azoknak, akik egy közelebbi felsőoktatási intézményt választottak. De tény, hogy ez a szabadság az egyik legnagyobb dolog Budapesten és a hallgatói létben, de az egyik legnehezebb is.

A legtöbb hallgatótól pedig ennek ellenkezőjét hallom, hogy a szabad időbeosztás, a középiskolától különböző órarend magát a megkönnyebbulést jelenti, hisz nincs a mindennapi stressz a feletetések, röpdolgozatok miatt és csak a zh-k és a vizsgák előtt kell tanulni.

- Persze, ez a része tényleg sokkal könnyebb, hogy nincsen az a mindennapos izgalom, de mivel Te döntöd el mikor és mennyit tanulsz, így bizony könnyen ellustul az ember, és megeshet, hogy mindent addig halogat, mignem az utolsó pillanatban kell felkészülnie egy-egy zárthelyi dolgozatra. Így visszatekintve, könnyebb volt úgy tanulni, hogy a számonkérésekkel irányították tanulmányainkat.

Tarkabarka Tunézia

Tavaly nyáron Tunéziában nyaraltam a családommal, s így utólag azt hiszem, az az egy hét, amit ott eltöltöttem, első nekifutásra bőven elég is volt. Persze számtalan szép és legfőképp mókás élménnyel lettem gazdagabb, ám azért a jóból is megárt a sok egy idő után.

Elhagyva Európát, különös beleszipantani, beleharapni a levegőbe egy másik, addig sosem látott földrészen. Már az érkezéskor éreztem, hogy Afrika nem hazai pálya, mikor megcsapott az a pokoli hőség, melyet megízelve majdnem leszédültem a gépről.

örült hajsza vette kezdetét a csomagokért, s mikor végre megszereztük őket, egyből a légkondicionált buszba menekültünk. A szálloda felé haladva figyeltem a tájat, mely különös érzéseket ébresztett bennem, mintha egy arab mesébe csöppentem volna. Szinte vártam, mikor síklík el a távolban Aladdin varázsszőnyege. A Djerba szigeten lakóknak persze természetes környezet lehetett, de számomra egészen elképesztő látványt nyújtott minden. Mintha a házak - a legapróbbtól a legnagyobbig - egyetlen sablon alapján készültek volna; mind ugyanolyan volt, csak a méretükben különböztek. A tetjük kupola formájú volt, és a fehér alapon vakító kék színűek. Az ablakokban nem volt üveg, és olyan alacsonyan feküdtek, hogy könnyedén be lehetett volna rajtuk mászni. Fű egyáltalán nem volt, s növények közül is csak a szívósabb fajtaival találkoztam.

Szinte azonnal feltűnt, hogy nőket csak elvétve lehetett látni az utcákon. Talán hármat láttam egész ott tartózkodásom alatt - a bazárok forgatagát leszámítva -, s mindegyik arab ruhája mögé rejtett arcát. Meg-

kérdeztem az idegenvezetőnket a buszon, hogy miért nem jönnek ki az utcákra a nők, mire ő azt mondta, hogy azért, mert nem szabad. Na, jó kis környék! — gondoltam magamban.

Mikor a szállodába értünk, gyorsan elfoglaltuk a szobánkat, s felfedezőútra indultunk. A tengerparton tevék bókászta - ne kérdezze senki, hogy hogyan kerültek oda -, és árusok próbálták ránk sózni a legkülönbözőbb bővlikat, de olyan erőszakosan, hogy el is határoztam: ha legközelebb Tunéziába megyek, biztosan viszek egy nagy flakon gázsprayt is a naptej mellé.

Én a tengerpartból hamar kiábrándultam, így inkább a szálloda medencéiben próbáltam túlélni a klímát. A tunéziai vendégszeretetre nem lehet panasz, bár szó ami szó, egy idő után fárasztó a lelkesedésük a nyelvek iránt.

Miután megértettem velük, hogy bár a hajam szőke, mégsem vagyok orosz, gyorsalpaló nyelvecskéket kellett adnom nekik magyarból.

Később rájöttem, hogy a magyartanár szerepét csak én vettem olyan komolyan, ugyanis elég sok tunéziai úgy köszönt rám, hogy "Szervusz, vízibusz!", vagy "Haligali, öregem!", és mindezt rettentő komolysággal.

A Djerbán töltött harmadik napon elhatároztuk, hogy körülnézünk a híres tunéziai bazároknak, de akkor még nem sejtettük, mi vár ránk. Korán reggel keltünk, hogy még a nagy tömeg előtt megreggelizhessünk. Mivel sokunk gyomra vagy egy napja émelygett a nem európai gyomornak való ételektől, óvatos vizsgálattal közelítettük meg az asztalokat az étkezőben. Már délelőtt olyan hőség volt, hogy legszívesebben visszavonultunk volna a klimatizált szállodai szobánkba, ám pontos beosztásunk volt a napra. Először vízszelő portyára indultunk, mivel a helyi csapvíz legfeljebb fogmosásra volt alkalmas.

Ebéd után kislattyoztunk az útra, és tétován néztük a többi turistát, akik éhes keselyűként csaptak le a sárga taxikra. Nem telt bele sok idő, és nekünk is jutott egy fuvar. Egy lerobbant sárga autó állt meg és a gyanús küllemű sofőr intett nekünk, hogy szálljunk be.

Jellemző! — morogta az öcsém, s beültünk a járműbe. Lévé, hogy arrafelé nem divat az angol, társalgás helyett hallgathattuk a jellegzetes helyi muzsikát a rádióban. Tunéziában a francia az elterjedt kommunikációs nyelv — persze az arabon kívül — ám én, mint azt az utazás elején leszögeztem, nem voltam hajlandó franciául megszólalni, hiszen sűrű mutogatással is megértettük magunkat.

Mikor megérkeztünk a városba, a sofőr gyakorlatilag kidobott minket egy körforgalomban, persze előtte bevasárolta a fizetséget a szállításért, ami inkább olyan volt, mint egy menet a ringlispílen.

Három vagy négy órát töltöttünk el vásárlással, ami az elején vicces volt, ám idővel kezdett fárasztani a dolog. A véget nem érő bazársorok között bóklászva arra a megállapításra jutottam, hogy a legfontosabb szó — amit nem árt minimum öt nyelven ismerni — az a nem. Nem, nem, nem! Ezt hajtogattuk az erőszakos árusoknak, akiket szinte lehetetlen volt lerázni. A djerbai vásárlás egy valószínűségi élethalál-küzdelem, egy elképesztő szópárbaj. Ha valami elég csábító ahhoz, hogy úgy döntsünk, megvesszük, akkor nem elég az

eladóhoz sétálni a pénzzel, még harcba is kell szállnunk a kiszemelt portékáért. Az alkudozás egy túljátszott szindarab, amelyben az árus először nevelésesen nagy árat mond, s közben idétlenül magyaráz, gesztikulál, elmeséli minden szerencsétlenségét, hanyatttatottsorsát, igyekezve manipulálni minket. Persze mi sem dőlünk be a trükknek, ám amint egyre lejjebb és lejjebb ment az eredeti ár, úgy esett ki a szerepéből az eladó is, aki végül a hattyú halálát eljátszva egyezett ki velünk, s arab átkokat mormolt a fejünkre. Így történt, hogy egy eredetileg 500 dináros vízpipát végül 50 dinárért kaptunk meg.

Miután minden erőt leszívta az árusokkal folytatott kemény harc, egy rövid sétára indultunk. Ami meglepő volt, hogy szobrok és emlékművek helyett

hatalmas méretű, csodaszép madárkalitkák díszítették a várost, tele színes, apró madarakkal. Mivel már tapasztaltabbak voltunk, a visszaútra egész hamar fogtunk taxit. Míg keresztanyám igyekezett kommunikációs kapcsolatot létesíteni a sofőrrel, én a testvéreimmel szorgosan kibeszéltem a vezetőt.

A Tunéziában töltött hét során még jártunk a Star Wars című film egyik forgatási helyszínén is, ahol minden díszlet és kellek eredeti állapotában volt megtekinthető, így kijelenthetem, hogy igen, én jártam a Tatooninon is.

Nyarálásunk végén, sok-sok vicces élménnyel, néhány komoly tanulsággal, és erős honvágygal indultunk vissza a djerbai repülőtérre kora hajnalban. A gép négy órát késett, így volt időm elbúcsúzni a szigettől. Mindent összevetve nagyon jól éreztem magam, és még ma is jókat nevetek afrikai utunkon, de azért bevallom, miközben figyeltem az ébredező nap gyöngye fényében a közeli pálmafák kirajzolódó lombjait, jól esett a tudat, hogy vár vissza minket az öreg kontinens.

A Bessenyei György Gimnázium mára hagyománnyá vált rendezvénye a decemberben hatodik alkalommal megrendezett Christmas Party. A besis diákok jelentős része egy-két héten át lelkiismeretesen dolgozott, hogy különböző zenés, táncos vagy teljesen újszerű szórakoztató műsort hozzon létre.

Az idei partit talán még színesebbre sikerült, mint az előzőek. Itt aztán nem volt hiány semmiben! A diákok műsora előtt egy rendhagyó, mindenki előtt gondosan eltitkolt meglepetésben volt részünk. Az angolszáskos tanárnők és az iskola lektora, Mike egy nagyon aranyos táncdal lepte meg minket! Ezután 17 csoport műsorát kísérhettük figyelemmel. Közölünk a nagyobbak már rutinosan, a kisebbek egy kicsit félénkebben, de annál lelkesebben színesítették délutánunkat.

A teljesség igénye nélkül megemlíthetjük a 13. b osztály műsorát, amely azért volt érdekes, mert az egy évvel ezelőtti előadásuknak a folytatása volt. A 11. b osztály meglepetése volt,

hogy Mike-ot is bevonták a műsorukba, amely szintén jó ötlet volt. Ezt követően a 12. b-sek Giorgio Armani új kollekcióját mutatták be különböző stílusokban. A 12. a osztály műsora amilyen egyszerű volt, olyan csodálatos is. John Lennon Imagine című dalát énekeltek, melybe a közönség is bekapcsolódott. Rinkó Judit tanárnő 9. c osztályos diákjai németül énekeltek nekünk. Tehát hajrá! Reméljük a következő évben több nem angol nyelvű előadásban lesz részünk! Ezek voltak talán a legérdekesebb

Christmas Party 2008

műsorok. Úgy gondolom, senki sem unatkozhatott. Már csak azért sem, mert a konferáló lányok igyekeztek különböző érdekes feladatokkal és villámkérdésekkel ébren tartani a közönséget. A helyes válaszokat sokikkal jutalmazták. A hatéves hagyományt követve az előadások után meleg tea, süti és szaloncukor várt mindenkit. De újdonság itt is volt! A sütik jó részét a fellépő csoportok „batyuzták össze”! Az ötörai tea után pedig egy fergeteges karaoke party n

mutathattuk meg énektudásunkat.

Azt hiszem, az idén is nagy sikere volt a Christmas Partynak.

A kicsik megtudhatták, hogyan ünnepeljük itt a Besiben a karácsonyt, a nagyok pedig megmutathatták, mennyit fejlődtek egy év alatt. Mindezt Háló Zita tanárnőnek köszönhetjük, aki évről évre megszervezi ezt a csodálatos délutánt, és reménykedhetünk, hogy ezzel a jó szokásával nem hagy fel, és mindig lesznek olyan diákjai, akik lelkesen segítik őt a szervezésben és a lebonyolításban. (Idén és tavaly is osztálya, a 12. b osztály volt a főszervező és „kivitelező”, valamint a 10. a osztályos haladó angol csoport is sokat segített a helyszínen.) A fellépőknek köszönjük, hogy színvonalas, ötletes produkcióikkal szórakoztattak minket. (Aki konkrétan is meg szeretné őrizni a műsor emlékét, megteheti Tóth István - 10.c osztályos tanuló - igényes dvd-jének segítségével.) Idén decemberben is várjuk az újabb előadásokat! Reméljük, hogy mindig lesz elég jelentkező és érdeklődő, és a karácsonyparti igazán színes szórakoztató hagyománnyá válhat a Besiben.

Kocsis Emese, 12.b

Interview with our Native Speaker: Mike

Since when have you been living in Kisvárdá? Do you like being here? Why?

I've been living in your town from August of 2007 and I really love being here, because the students at Besi are very motivated, friendly and intelligent as well.

When was the last time when you were in the United States?

In 2005.

Don't you miss it?

Not really. As I mentioned before I love being here but not just because of the students. The other reason for it is that the lifestyle in Hungary (in Kisvárdá) is much relaxed and pleased than in the United States and Kisvárdá is a nice place to live in.

What do you think about the English knowledge of the students?

It's excellent. The way I see it the best thing is that everybody can speak English. I mean that of course there are some students who can speak better than the others, but the best thing is that everyone can speak one kind of level.

Have you found the 'citizens of Besi' helpful? (Teachers, students)

Of course everyone is very helpful and very supportive and it's a really good feeling. From the 1st day I've felt welcoming here.

What do you have in mind related to Besi? I mean education level and the classes mainly?

Besi is in the top 20 high-schools in Hungary, and you are very lucky that you have the opportunity to study here. The education here is really high level, you get almost the same education as in the USA. I love every class of Besi, because classes are like families, the students are really close to each other and it's fantastic. I look forward to go to school every day. (I think he is the only one person who can tell this about himself...)

Where did you spend your X-mas holiday? Did you do something special?

During the two long weeks of the holiday I stayed at home with my wife, in Nyiregyháza. We wanted to go to Innsbrook (to Austria), but

Company's strike...

Are there any differences between X-mas in the USA and in Hungary?

If yes please mention some of them!

There are some differences of course. I would mention two of them. First of all, in the United States we have no Santa Claus day.

Second of all, Hungarian people decorate their x-mas trees on the day before X-mas, soon X-mas Eve but we do it much earlier (2 or 3 weeks before).

What is the typical X-mas shopping moral in the United States?

It's a really strange situation, because there is no difference between the X-mas shopping and the every-day shopping. I mean by that, that American people always do shopping, there isn't any connection with the part of the year. It's no matter which period of the year it is if it's X-mas or not, if it's winter or summer if they have money or haven't they're just shopping and shopping. And they usually buy on credit...

What do you think about the last X-mas party (in 2008)?

As usual it was great, I enjoyed it a lot, especially when the English teachers sang a Spanish song. For me it was very funny and interesting.

Herkú Eszter 12.b

Interjú az angol lektorunkkal: Mike-kal

Mióta él Kisvárdán? Szeret itt lenni? Ha igen Miért? Ha nem miért nem?

2007 augusztusa óta élek Kisvárdán és nagyon szeretek itt lenni, mert a Besiben a diákok rendkívül motiváltak, segítőkészek és még intelligensek is!

Mikor volt utoljára Amerikában?

2005-ben

Nem hiányzik?

Nem igazán. Amint már említettem jól érzem magam itt és ez nemcsak a diákok

miatt van, hanem azért is, mert itt Magyarországon (Kisvárdán) az életvitel sokkal nyugodtabb és kellemesebb, mint az USA-ban és Kisvárdán igazán szép hely.

Mi a véleménye iskolánk diákjainak angoltudásáról?

Egyszerűen kitűnő! Mindenki tud beszélni angolul. Természetesen

vannak, akik erősebbek, de az csodálatos dolog, hogy mindenki megtud szólni valamilyen szinten.

Segítőkésznek találsz a Besi polgárait? (tanárokat, diákokat)

Természetesen mindenki nagyon segítőkész és úgy veszem észre, hogy támogatnak is, ami nagyon jó érzéssel tölt el. Az első naptól kezdve úgy érzem, hogy örömmel fogadtak.

Egyértelműen benne van a magyarországi top 20-ban, és igazán szerencsésnek mondhatjátok magatokat, hogy itt tanulhattok. Az oktatás színvonala nagyon magas, közel olyan van, mint az USA-ban. Osztályok olyanok, mint a családok, a diákok közeli kapcsolatban vannak egymással és ez fantasztikus. Minden osztályt imádok. Minden nap várom, hogy suliba jöhessenek!

Hol töltötte a téli szünetet? Csinált valami igazán különlegeset?

A szünet két hosszú hetét otthon töltöttem (Nyíregyházán) a feleségemmel.

Terveztük, hogy elutazunk Innsbrookba, de sajnos a MÁV sztrájk miatt nem tudtuk megtenni.

Van különbség az amerikai és a magyar karácsony között? Ha igen említene néhányat?

Természetesen vannak különbségek, de én kettőt említenék meg ezek közül. Először is ugye az Egyesült Államokban nincs külön Mikulás nap. Másodszor pedig Magyarországon szenteste díszítik fel a karácsonyfát, míg mi amerikaiak sokkal korábban, 2 vagy 3 héttel előtte.

Mi a jellemző karácsonyi vásárlási szokás az Egyesült Államokban?

A helyzet nagyon érdekes, mivel nem igazán van különbség a karácsonyi - és a mindennapi bevásárlás között. Az amerikaiak állandóan vásárolnak és ez nincs összefüggésben azzal, hogy az évnek éppen melyik részén vagyunk. Nem számít, hogy karácsony van vagy nincs, hogy tél van-e vagy nyár, hogy az embereknek van-e pénze, vagy nincs ók egyszerűen, csak vásárolnak és vásárolnak, általában hitelre...

Mit gondol a 2008-as X-mas Partyról?

Mint mindig most is csodálatos volt, nagyon élveztem, különösen, amikor az angoltanárok (köztük én is) egy spanyol dalt énekelünk. Ez nagyon vicces és érdekes volt.

Herkú Eszter 12.6

Filmajánló

Az ördög pradát visel

The devil wears prada
„Magas sarkon a pokol mélyén”

egyáltalán nem illik a képbe: szürke, jellegtelen, tökéletes ellentéte a cégnél dolgozó szupermodell alakú, körömcipőben tipegő diváknak, akik az újság manhattani központjában Mirandát veszik körül. Amikor Andy belép a szerkesztőségbe, megdöbbenve jön rá, hogy a munka, amelyre jelentkezett, nem elszántság és céltudatosság kérdése. Miranda rengeteget forog a divat világában, de nem sikerült eddig egy jó

Szereplők:

- Miranda Priestly - Meryl Streep
- Andrea „Andy” Sachs - Anna Hathaway
- Nigel - Stanley Tucci
- Emily (kis vöröske) - Emily Blunt
- Nate (Andy barátja) - Adrian Grenier
- Christian Thomason (hódító) - Simon Baker

THE
DEVIL
WEARS
PRADA

Rendező: David Frankel
Író: Lauren Weisberger

Kedvcsináló a filmhez:

A New York-i divat szédületes világában, ahol a stílusok, a ruhaméreték napról napra változnak, úgy a divat szentélyében, a Runway Magazine-nál is zajlik az élet: karrierök ívelnek fel és törnek derékba. Miranda Priestly (Meryl Streep) a divat legnagyobb hatalmú úrnője, akinek ápolt kezeitől retteg a New York-i divatipar, aki senkit nem tűr meg útjában, ha tervei kivitelezéséről van szó, tökéletesen ellenőrzése alatt tartja a „divat bibliáját”, a Runway-t, munkatársai életét megkeserítve. Akiben van egy cseppnyi önérzet, az nem bírja ki ezeket a megaláztatásokat, mégis New York-i nők milliói meghalának azért, hogy itt dolgozhassanak. Miranda új munkatársa, Andy Sachs (Anne Hathaway), a frissen végzett főiskoláslány

asszisztenst találania. Andy tökéletesen alkalmatlan a munkára, de van benne valami, ami a többiekben nincs: nem tud veszíteni. Ahhoz, hogy tökéletes munkatárs legyen, főnökének képére kell formálnia magát. Hamarosan, a barátja legnagyobb rémületére, megtanul úgy beszélni és járni, ahogy bárki a cégnél, és nem keveri össze Dolcét Gabbanával. Egyre inkább úgy látja a világot, mint Miranda, rájön, hogy az ő élete csodálatos, de nagyon magányos is: a nagy siker sokszor nagy áldozattal jár.

Vám Evelin

Kangoo Jumps aerobik a Besiben

Már érettségi után elhatároztad, hogy sportember leszel?

· Akkor még úgy gondoltam, hogy szabadidős sporttal fogom kiegészíteni a tanulmányaim és a munkám során végzett mozgást, és biztos voltam benne, hogy mindenhol lesz olyan hely, ahová eljárhatok majd a szabadidőmben, ezért nem állt még akkor szándékomban az oktatói tevékenység.

Hogy kerültél kapcsolatba a Kangoo Jumps-szal?

· 2004-ben nagyon aktívan fallabdáztam, mely mozgásforma során igen komoly igénybevételnek van kitéve a szervezetünk váz- és izomrendszere. Versenyekre jártam, és nem figyeltem oda a „biztonságos” mozgásra. Az egyik edzésemen olyan dinamikus csavarásnak tettem ki a derekam, hogy megsérült a gerincem, ami egy 5 órás bonyolult műtéthez vezetett 2005-ben. A

kórházi ágyon sokat tanultam a test védelméről, a

I n t e r j ú
Tárkányi Lászlóval,
a volt besis diákkal, aki éppen 20 éve érettségizett az iskola falai között és novembertől újra ide jár a 200 m-re lévő otthonából, hogy egy új mozgásformát honosítson meg a diákok és a városban élő sportbarátok körében: a Kangoo Jumps-ot!

Mióta foglalkozol intenzíven a sporttal?

· Mondhatom azt, hogy születésem óta sportbarát vagyok, a szó aktív oldaláról közelítve meg a kérdést. Én inkább művelem a sport több formáját, mint hogy csak nézzem akár tv-ben, akár élőben. Az általános iskola is sportiskola volt, ahová a szüleim beíratk, és már akkor 5-7 testnevelés- és tornaórám volt egy héten, talajtorna és szertorna, valamint atlétika versenyekre jártam.

Gimnáziumban asztaliteniszeztem, majd a győri Műszaki Főiskolán bekerültek a dinamikusabb sportok is, mint pl. a tollas- és a fallabda, de itt már az aerobik is vonzott (eleinte főleg a lányok jelenléte miatt):

megelőzésről, és hirtelen más dolgok lettek fontosak, mint előtte: leadtam kb. 20kg túlsúlyt, megváltoztattam az életmódomat, és olyan mozgást kerestem, ami a legoptimálisabb mindezek eléréséhez, ill. megtartásához. A műtéti rehabilitáció során ismerem meg a test védelmét, karbantartását, és a későbbi problémák kialakulásának megelőzését

szolgáló mozgásformát, a Kangoo-t. Elvégeztem az ide vonatkozó iskolát, megszereztem a szakoktatói képesítést azzal a céllal, hogy abban az esetben nem fogom abbahagyni, ha eleve én tartom az órákat. 2005-ig csak Budapesten lehetett kangoo-zni, de felvállaltam azt, hogy bevezetem az ország keleti részén is ezt a sportot, így vált ismertté Debrecenben, Nyíregyházán, Kisvárdán, Mátészalkán és Vásárosnaményban azóta.

Mit kell/érdeemes tudni a Kangoo Jumpsról?

- Amíg fiatal (diák) az ember, sokat nem kell tudni erről a sportról, csak annyit, hogy egy vidám hangulatú mozgásforma, jó társaságban, slágerzenére, biztonságos környezetben. Visszaadja a gyerekkori „ágyon ugrálás” élményét!

- Ha komolyabban vizsgáljuk a hatásmechanizmust, akkor a lényeg az apró részletekben rejlik: egy görkoricipő, ami alatt egy hosszanti rugó tart össze két laprugót, amely a talajjal van kapcsolatban, és amin a konkrét ugrálás történik. Nagyon intenzív mozgás érhető el a vele, miközben az ízületekre ható terhelést akár 80 %-kal is csökkenthetjük más mozgásokéhoz képest. Erősít, fogyaszt, állóképességet növel úgy, hogy közben a hangulatfokozó hatása is kiemelkedő. Ajánlott gyerekeknek mozgáskoordináció és tartáshibák javítására, felnőtteknek gerincproblémák megelőzésére, javítására, valamint általános állóképesség és közérzet, depresszió javítására.

Milyen emlékeket őrzöl a Besiről?

- Meghatározó élményeim vannak a gimiről: itt már majdnem felnőttként kezeltek, felelősségteljesebb döntéseket kellett hozni, amikért vállalni is kellett a következményeket. De néhány érdekesség: a főkapun nem volt szabad diákoknak átmenni, a „tanári” lépcsőn szintén nem közlekedhettek diákok, sőt még „Jó napot kívánok tanár elvtárs” volt a megszokott köszönés. Igaz, az első nagy szerelem is az iskola falai között talált meg...

Milyen érzés újra ide járni?

- Különös érzés, mert annak idején azért izgultam, hogy a tanáraink hogyan fognak

minősíteni, most pedig a diákok elismerésének kell tudni megfelelni.

- Az érettségi tablómmal a földszinti folyosón találkoztam... (egy kicsit több hajam volt).

A családotnak is olyan fontos a sport, mint neked?

- A feleségem rendszeresen részt vesz az óráimon, mert neki is tetszik ez a sport, a kisfiam pedig azt a mintát veszi át, amit otthon lát, neki is saját cipője van. Sokat kirándulunk, bringázunk, görkorizunk.

Milyen más sportot (akár extrém sportot) szeretnél kipróbálni, vagy akár rendszeresen űzni?

- Korábban sportmotorral közlekedtem, és néhányszor a Hungaroringet is megjártam, de nemrég le kellett hogy mondjak róla a közlekedési morál megváltozása és a család miatt.

- A közelmúltban megismerkedtem a falmászással, ami nagyon tetszik, de sajnos csak kevés hely van, ahol hódolni lehet ennek a sportnak. Ha több szabadidőm lenne, szívesen kapcsolódnék ki úgy, hogy „falra másznék”!

Mit gondolsz a mai fiatalok és a sport kapcsolatáról?

- Akik otthonról látják, vagy valami szerencse folytán kapcsolatba kerültek a sporttal, ott nincs baj, mert jó helyen vannak. Akik viszont nem ilyen szerencsések, nekik érdemes egy kicsit elgondolkozni azon, hogy a többiek miért szeretik annyira, vagy hogy akik idősebb korban ekkora hangsúlyt helyeznek erre a témára, vajon miért teszik? Érdekesnek találom, hogy a példakép-hatás hamarabb eltolódik az egészségtelen élet irányába, mint fordítva. Ezért érzem néha erőn felüli kihívásnak ezt a missziót a részemről.

Jobb, ha fiatalon megtanuljuk: ha egészségünk van mindenünk van, ha egészségünk nincs, akkor semmink sincs!

Ai(szerelem)

Az emberek aludtak. Mindenki a szebb jövőről, álmairól, vágyairól álmodott. Minden csendes volt. Világszerte.

Egy Főnix szamurájosztag azonban nem pihent. Tudták, hogy hajnalra eljő a vízözön. Segíteniük kell eljuttatni urukat, Kenji-samat és a halandó leányt a vízözön közelébe, hogy ők ketten, együttes, emberfeletti erejükkel megállítsák a pusztítást. Gyönyörű kimonókban voltak mind, kivétel Kenjit és a halandót, kinek neve Sarutobi Eiyu. ők harciszerelemben voltak. Nem látszottak sem szamurájoknak sem ninjáknak. Kenji idegesen nézett Eiyura, de semmit nem tudott arcából kivenni. Bárhogy nem akarta, beleszeretett a lányba, akiről időközben kiderült, hogy ősei mind Főnixek voltak, de őt magát az emberek világába rejtették el hatalmas ereje miatt. Aurája hófehér volt.

- Akárcsak a frissen hullott hó...

- Mondtál valamit Kenji-sama? kérdezte mosolyogva a lány.

- A teremő csalódott. A látomásomban két meggyötört szemet láttam. Azután, hirtelen, véres könnycseppek szaladtak le a szeme körül... A könnycseppekben benne volt minden bűn, amit elkövettek, elkövetnek s el fognak... Eiyu-chan..vigyázz magadra. 2000 méterre voltak a földtől.

- Ne félts engem, Kenji-kun. Mindent megteszek. Sosem feledem, mikor azt mondtad, hogy örültt vagyok, mert azt hiszem, hogy megmenthetem az egész világot...

- Igen, és erre mosolyogva azt felelted: - Én azért megpróbálom.

Hirtelen megálltak egy boltozat peremén. A férfi karon ragadta a mosolyogva álló lányt, és úgy ölelte magához, úgy szorította, mintha soha, soha, de soha többé nem akarná elengedni.

- Eiyu-chan, én hallom a szívedet, a szíved zenéjét. „Ha pillangóként akarsz szállni, ne a varjút kövesd!”

-Tudom sensei, ezt az egy dolgot megjegyeztem...

A lány hirtelen kiszabadította magát a férfi öleléséből, és háttal előre leugrott a mélybe. Kenji csak nézte, nem mozdult. Szíve azonban majd meghasadt, érezte, hogy a lány, akit szeret, fél, remeg, reszket, de most nem segíthet sem neki, sem rajta. Az

utolsó pillanatban, mielőtt Eiyu becsapódott volna a földre, hirtelen auraszerű,

hófehér szárnyak szaladtak ki a hátából. A másik percben már magasabban volt,

mint Kenji. A lány szép volt, kecses, de nem ázsiai. Hosszú, világos barna haja a csipőjéig ért. 17 éves volt. A szemei feketére színeződtek át az amúgy sötétkék árnyalatú színekből. A vízözön már eljött. Anap éppen felkelt. Eiyu-t pont megvilágította, így egy angyal hatását keltette. Eiyu egy utolsót mosolygott Kenji-re, aki 22 évesnek nézett ki, valójában azonban 100 éves volt. Kékeszókés haja az égnek állt, fekete szemébe könnyek gyűltek. Szörnyű előérzete volt. Térddel előre lerokkadt a boltozatra és ordított torkaszakadtából.

- Vigyázz magadra, Eiyu!!! A nap már felkelt. A vízözön már közel járt. Eiyu szembefordult vele. Két kezét finoman összecsapta egymással. Hatalmas, vörös auravonal csapott a több tonányi vízbe. A fele eltűnt. Eiyu erejének felét ezzel felhasználta. Hihetetlen gyorsasággal a vízözön felé repült, egy szívárványszínű auravonalat hagyva maga után. Beleugrott a vízözönbe, s leúszott a mélyére. Minden energiáját összeszedte és hirtelen szabadjára engedte. Csukott szeme kékre nyílt menten. Hófehér könnycseppek gördültek le arcán. Már nem félt. Minden ember felébredt, és tátott szájjal nézte a felé közeledő hófehérséget. ők sem féltek. Nagy csend lett, semmi zaj nem volt. A hófehérség az egész világot belepte. A világ megmenekült, s az emberek is. Eiyu egy réten találta magát, tavakkal körülölelve. Halott Főnix családját látta maga előtt: halott édesanyja, nővére és apja felé mosolyogtak. Kezüket nyújtották felé, aurájuk sárga volt. Eiyu már majdnem elérte a kezeket, és boldogságában úgy sírt, mint egy kisgyermek, amikor is valaki ordított, nagyon messziről. Élete lepergett előtte. Valaki még egyszer ordított. Immár közelebbről.

- Eiyuuuu!!!! - Kenji eközben átadta életerejét a lánynak. Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Eiyu felébredt, újra élt, lélegzett, látott és szeretett. De sírt. Kenji felültette és átölelve csitította. Tudták, hogy a világ megmenekült, megtisztult. Egy ember sem halt meg. Kenji megfogta Eiyu kezeit, majd arcát közékük fogta.

- Sarutobi Eiyu.. mostantól te őrzöd eme világot, te leszel a Főnixek császárnője, a Kyuu-sama. S ha már sokkal idősebb leszel, a Főnixek világát is te fogod irányítani. Fájdalmasan mosolyogva, összerándulva, majd elernyedve, könnyektől sem mentesen dőlt Eiyu vállára. Szemeik egymásba kapcsolódtak. Eiyu sírt. Először és utoljára csókot lehelt senseije és szerelme, Kenji ajkaira. A férfi szomorúan nézett, majd szépen, lassan lehunyta szemeit. Aurája felszállt testéből, az ő alakját öltve fel. Megsimogatta a remegő Eiyu arcát, majd őt nézve a felhők fölé repült. Eiyu meggyötört arccal, sírva nézte végig. Szíve majd ketté hasadt a fájdalomtól, de tudta,

hogy a világ, az emberek védelme mindennél előrébb való, mindennél fontosabb. Még náluk is. S lám, gondolta magában, a sensei egészen kicsi korom óta ezt tanította nekem, s mégis.. én fontosabbá váltam neki, mint a világ, a Főnixek császársága, az emberek, akikre felesküdt. Megölelte a halott férfit, és ezt suttogetta: - En is mindig hallottam a szíved zenéjét, Kenji-kun. Te pillangóként szállsz tovább... A halott test szája mosolyra rándult.

Hiroyuki Nao

„Mert ez a dolgok rendje: rátalálni és elveszíteni”...

Az elmúlt hetekben elmerültem a képzelt világok hálójában. A szemeim falták a betűket, és már homályosan láttam, mikor felnéztem a lapok közül. S akkor is a tájon jártam, ami életem tárult olvasás közben.

Zöld gömbölyded dombokat láttam, amiket simogatott a szél, és a napfény mulatott rajtuk, ahogy keresztülsütötte a felhőfoszlányokon. Éreztem az illatát a tiszta szabadságnak. Édes felelőtlenség és szabályok hiánya vett körbe, ám az erény, erkölcs, és bátorság hármassága irányította érzelmeimet. A lódobogás volt a szívverésem, és vágta a lélegzetem. Aztán lapoztam. Arany fény rajzolt kontúrt az épületek köré, amelyeket a völgy védett a sóvár szemek elől. Ezüstsziürke fából készült teraszon álltam, és lenéztem a szoros mélyébe, ahol egy tó aludt feszes tükörrel. Mintha vörös selymet borítottak volna a tájra, ami elsimította az éleket a naplementében. Rátaláltam. Ott, és akkor egybeolvadtam volna a terrasszal, hogy örökre őrizzem a völgyet, és másoknak megmutassam, ahogy rajtam végigsétálnak puha léptekkel. Bezártam a könyvet, és álmodtam. Aznap éjjel minden zugát bejártam a fehér falú labirintus-szerű kastélynak. Csarnokokban találtam magam, amelyek nappali fényben csillogtak, és hozzásimultak a bőrömhöz. Éjjel pedig a fáklyafényben felsejlettek a mennyezetre írt ismeretlen történetek, mesék, énekek szövegei. Leültem a faragott székek egyikére, és dallamokat halottam távolról, amelyek elduruzsolták őket nekem. Azokból az időkből, mikor az ember kora még csak hajnalodott, és más gyönyörű, fenséges lények éltek delüket. Nagy tettek, harcok, remények, és sötét jövők történetei. Végül mikor a csend megsimogatott, mikor a sötétség ölelt, az idő elmosódott, és én lebegve szertefoszlottam.

Felébredtem, és egy forró könnycsepp lopakodott végig arcomon, mikor rájöttem, hogy csak álom volt. Reggel lehetetlen volt elviselnem, hogy itt vagyok, ebben a dimenzióban és időben. Nem akartam létezni itt. Rájöttem: annyi apró dologgal foglalkozunk, és olyanok mellett meggyünk el, mint a boldogság, megbocsátás, őszinteség. A lelkeket bezárjuk törvények közé, és a gonoszt engedjük közénk állni. És sokkal később már bánni és sajnálni fogjuk. De ezzel a felismeréssel hogy lehet tovább tolnakodni, és futni a tömeggel? Hogyan lehet nevetni egy teljesen együgyű viccen ezek után? De ezekhez a dolgokhoz én még fiatal vagyok, hogy valójában felfogjam. Majdnem mindannyian azok vagyunk. Egy órával később már ismét meg akartam felelni mások elvárásainak, és megnéztem a sminkem a tükörben... Aznap este ismét más képzet szállt meg. Hegyek között jártam, szurdokokban, és szakadékokban. Por, por és hamu, és rothadt zöld fű és büzlő lápok, ahol a halottak lelkei világítanak gyertyaként a vízben. „Ne kövesd a fényeket”- hallottam valahonnan, mikor óvatosan lépkedtem a sártenger közepén. Olyan nehéz volt cipelnem a testemet. A lábam mélyre süppedt, egyre mélyebbre, ahogy elnehezültek végtagjaim. Mégis meneteltem tovább.

„Még a legbölcsebbek sem látják mindennek a végét”- olvastam valamelyik oldalon. Elvesztettem. De nem teljesen. Azóta maradt bennem egy üvegdarab abból a törékeny világból, amit egy nap a sorok között megtaláltam.

(az idézetek J. R. R. Tolkien Gyűrűk Ura című könyvtrilógiájából vett részletek)

Helen

Legyél Te is az e-Besi szerkesztő je!!!

Van egy jó ötleted?

*Hallottál egy érdekes témát?
Kifejtenéd a véleményedet?*

Most itt a remek alkalom arra, hogy megmutasd ország világ előtt a tehetségedet!

De ha nem szeretnéd személyed felfedni, írd álnévvel vagy névtelenül!

*Alkoss bármilyen műfajban, mi megjelentetjük a következő számban!
Sőt ha rajzolni támadt kedved, lehetőséget adunk arra,
hogy bemutasd legújabb műveid!*

Jelentkezz:

*Deák-Takács Szilvia tanárnőnél
Kovács Eszter Annánál (11.e)*

vagy

küldj egy e-mailt az e-besi@freemail.hu-ra

Impresszum

Akik írásaikat adták:

*Balogh Anna (12.e)
Buda Villő (10.e)
Helen
Herku Eszter (12.b)
Hiroyuki Nao
Kocsis Emese (12.b)
Kovács Eszter Anna (11.e)
Vám Evelin (12.b)*

*Össze-vissza tördelte és tervezte:
Lábas István (10.f)*

*A kiadványt mentorálta:
Deák-Takács Szilvia*

*Idegen nyelvi mentor:
Háló Zita*

*Főszerkesztő:
Kovács Eszter Anna (11.e)*

